

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący)

SSN Anna Owczarek (sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa W. P.

przeciwko małoletniej D. P. reprezentowanej przez przedstawiciela ustawowego D. P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 5 września 2012 r.,

zażalenia pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w G.

z dnia 17 października 2011 r.,

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 17 października 2011 r., wydanym w sprawie o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności, zmienił zaskarżone postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 18 kwietnia 2011 r. w przedmiocie zabezpieczenia w ten sposób, że udzielił powodowi W. P. zabezpieczenia poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W. oraz zasądził od małoletniego wierzyciela D. P. reprezentowanego przez przedstawiciela ustawowego D. P. na rzecz powoda kwotę 630 zł w tym kwotę 600 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Powyższe postanowienie w części dotyczącej orzeczenia o kosztach postępowania zaskarżyła zażaleniem strona pozwana. Zarzucając naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 745 k.p.c. oraz art. 98 § 1 w zw. z art. 397 § 2 w zw. z art. 108 § 1 k.p.c. poprzez błędne rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie skarżąca wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia w tym zakresie i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył:

Zaskarżone postanowienie wydane zostało w dniu 17 października 2011 r., co oznacza że zastosowanie mają przepisy kodeksu cywilnego w brzmieniu obowiązującym w tej dacie (art. 9 ust. 6 ustawy z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. Nr 233, poz. 1381).

Zgodnie z art. 394¹ § 1 i § 2 k.p.c. zażalenie do Sądu Najwyższego przysługiwało, jako wyjątek, na postanowienia sądu drugiej instancji odrzucające skargę kasacyjną, skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, postanowienia co do kosztów procesu, które nie były przedmiotem rozstrzygnięcia sądu pierwszej instancji, ponadto – w sprawach, w których przysługiwała skarga kasacyjna – na postanowienie sądu drugiej instancji kończące postępowanie w sprawie, z wyjątkiem postanowień, o których mowa w art. 398¹ k.p.c., a także postanowień wydanych w wyniku rozpoznania zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji. Przedstawione Sądowi Najwyższemu

postanowienie wydane zostało w postępowaniu zażaleniowym. Zawarte w nim rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zabezpieczającego, jakkolwiek nieprawidłowe, nie może być uznane za postanowienie co do kosztów procesu w rozumieniu art. 394¹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zapadło ono bowiem w postępowaniu incydentalnym w trakcie postępowania rozpoznawczego. Wskazany przepis prawa procesowego, jako odstępstwo od reguły niedokonywania kontroli instancyjnej przez Sąd Najwyższy, nie podlega wykładni rozszerzającej. Wykładnia językowa zwrotu „postanowienie co do kosztów procesu” nie pozostawia zaś wątpliwości co do tego, że przedmiotem zaskarżenia mogą być wyłącznie postanowienia zarówno o charakterze zasądzającym jak i oddalającym ewentualne wnioski, które rozstrzygają o zwrocie kosztów procesu w orzeczeniu kończącym postępowanie (art. 108 § 1 w zw. z art. 98 k.p.c.) – por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 września 2011r., V CZ 63/11, nie publ. Takie rozstrzygnięcie bowiem, mimo zamieszczenia w wyroku, ma charakter autonomiczny. O kosztach postępowania zażaleniowego, toczącego się w postępowaniu zabezpieczającym w trakcie postępowania rozpoznawczego, sąd powinien postanowić dopiero w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie (art. 745 k.p.c.). Naruszenie tego przepisu nie jest wystarczającą podstawą dla przyjęcia dopuszczalności zaskarżenia.

Z tych względów zażalenie w oparciu o art. 394¹ § 3 w zw. z art. 398⁶ § 3 k.p.c. podlega odrzuceniu.